

GOLDEN RETRIEVER en apporterande fågelhund

Domarkompendium framtaget till
SSRKs exteriördomarkonferens 2025

GOLDEN RETRIEVER

en apportrande fågelhund

Domarkompendium framtaget till
SSRKs exteriördomarkonferens 2025

Kompendiet utgiven av
Golden retrieverklubben 2025

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Förord	4
Det första intrycket	5
En apportrande fågelhund	6-7
Rasstandard med kommentarer	8
Helhet	8-9
Uppförande och karaktär	10
Huvud	10-13
Hals och kropp	14-15
Bröstkorg och svans	16-17
Extremiteter framställ	18-19
Extremiteter bakställ	20-21
Rörelser och päls	22-23
Färg och storlek, mm	24-25
Golden av jakttyp	26
Essensen av golden retriever	27
Presentation och trimning	28-29
Rashistorik	30-31

FÖRORD

Kompendiet är framtaget av en arbetsgrupp utsedd av Golden retrieverklubbens styrelse.

Den består av Tina Angrell, Fanny Hellström, Kristina Nieminen och Lena Widebeck.

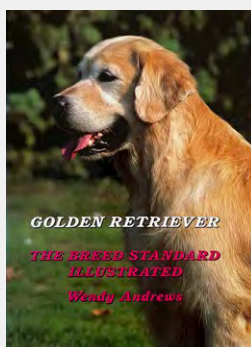
Två referensgrupper har bidragit med sin kunskap och sina erfarenheter. De har fortlöpande granskat materialet och gett värdefulla synpunkter.

Den ena referensgruppen bestod av auktoriserade rasspecialister tillika uppfödare och den andra

gruppen av uppfödare med lång erfarenhet av rasen; Jennie Andersson, Susanne Björkman, Katrina Bäckström, Åsa Cederlund, Henric Fryckstrand, Filip Johnsson, Ewa Nielsen, Kerstin Persson, Annette Strand och Kjell Svensson.

Vi hoppas att ett stort antal bilder på utmärkta representanter ska öka acceptansen för den variation som finns och alltid har funnits i rasen.

Illustrationer lånade från Wendy Andrews bok:
”Golden retriever - The Breed Standard Illustrated”

DET FÖRSTA INTRYCKET

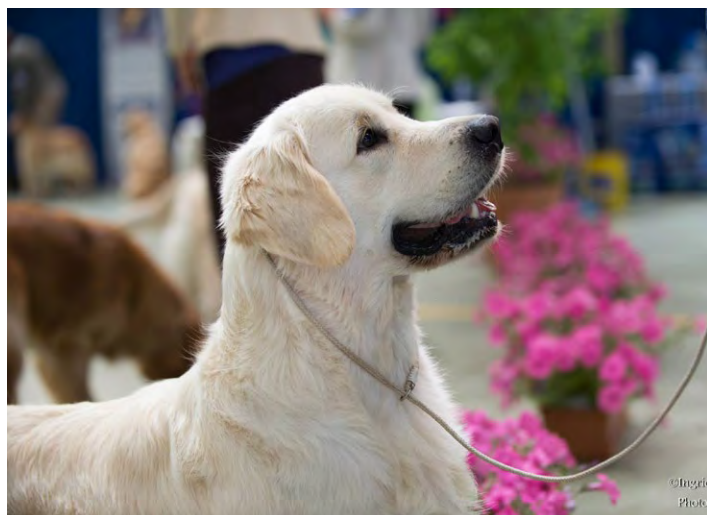
In i ringen stegar golden retrievern, den gyllene apportören, med huvudet högt och glatt viftande svans. Se framför er en kraftfull och sund hund som utstrålar självförtroende och samtidigt ger ett vänligt intryck. Golden retrievern njuter av livet och av att möta två- och fyrbenta vänner, bland annat i utställningsringen.

En golden retriever är tryggheten själv. Den är glad, öppen, vänlig och hälsar omgivningen med svansen viftande. Den rör sig kraftfullt och med ett långt steg.

Mycket av rastypen återfinns i de inledande meningarna i rasstandarden – de sätter ramarna för både exteriör och mentalitet:

Symmetrisk, välbalanserad,
kraftfull, aktiv och utstrålar
sundhet.

Följsam, intelligent,
vänlig, tillitsfull och med
självförtroende.

EN APPORTERANDE FÅGELHUND

Golden retrievern är en apporterrande fågelhund vars uppgift är att bärga skjutet vilt i varierad terräng och väderlek. Det kräver styrka, spänst och uthållighet, något som bör märkas i utställningsringen på såväl hundens exteriör och mentalitet som kondition.

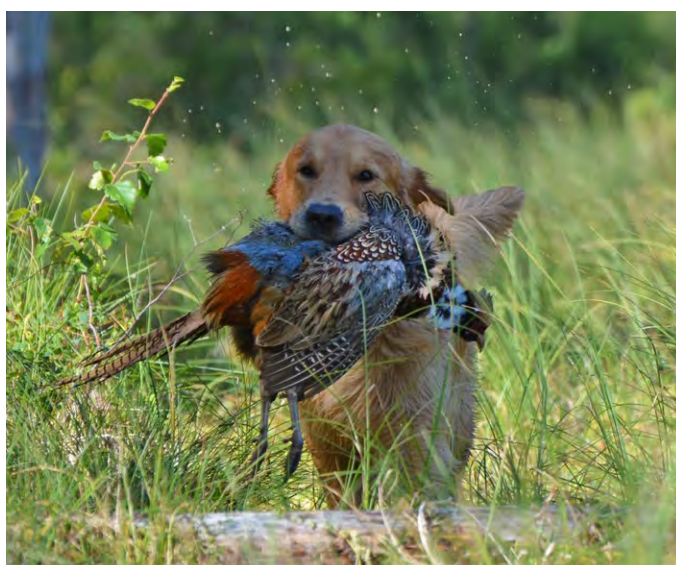
Aveln har syftat till att skapa hundar med stor apporterings- och arbetslust. Samtidigt ska de vara

följsamma och lyhörda på sin förare för att effektivt kunna styras till rätt område.

Hundarna ska ha en tydlig på- och avknapp för att under en jakt kunna växla mellan långa tider av passivitet och intensivt apporteringsarbete. Alla dessa egenskaper har säkert bidragit till att rasen rönt en stor popularitet som familjehund.

”The golden retriever whatever his colour is primarily a gundog and not only an ornament”

citat ur The Golden Retriever Year Book 1956

RASSTANDARD FÖR GOLDEN RETRIEVER

Rasstandarden på färgad platta med rak stil.

Kommentarer med kursiv stil.

Grupp 8
FCI-nummer 111
FCI-standard på engelska
publicerad 2009-10-28
FCI-standard fastställd av FCI
General Committee 2009-07-28
Översättning fastställd av SKKs
Standardkommitté 2010-05-17

Ursprungsland/hemland:
Storbritannien

Användningsområde:
Apporterande fågelhund

FCI-Klassifikation: Grupp 8
sektion 1 med arbetsprov

HELHETSINTRYCK

Golden retriever skall vara symmetriskt byggd, välbalanserad, kraftfull och aktiv med flytande rörelser. Den skall utstråla sundhet och ha ett vänligt uttryck.

KOMMENTAR:

En golden retriever är en normalbyggd hund utan överdrifter. Korrekta proportioner och balans mellan fram-och bakställ är viktigare än detaljer. Hunden ska kunna ställa sig parallellt själv med frambenen väl underställda och bakbenen i balans. Bäst framgång symmetri och balans när hunden är i rörelse.

Symmetriskt byggd

Golden retriever ska vara en lätt rektangulär hund. Det vill säga att riktmärket för proportionerna längd och mankhöjd ska vara 10 delar längd och 9 delar höjd. Längden mäts från bröstbensknappen till sittbenet och höjden mäts från skulderbladspetsen på manken till marken. Avståndet från manken till armbågen ska vara detsamma som avståndet från armbågen till marken.

En hund som är för högställd är en lika stor avvikelser från det korrekta som en som är för lång och lågställd.

Tik som väl illustrerar standardens krav på symmetri och balans.

Välbalanserad

Standardens krav på en välbalanserad hund innebär att den inte får bli alltför lätt och luftig, men inte heller för tung, klumpig eller lågbent. Många unga hundar kan ge ett högställt intryck. Med tiden blir de både grövre och mer balanserade.

Kraftfull

Den kraftfullhet som efterfrågas i standarden kan härledas både till den rent fysiska kraftfullheten som man vill se, men även tolkas in i hundens mentala utstrålning i ringen. En hund som är stressad eller osäker kan inte anses vara kraftfull.

Aktiv

En golden retriever är en aktiv hund som rör sig med stabila, fria och flytande rörelser.

Utstråla sundhet

En normalhund utan överdrifter.

Vänligt uttryck

Det vänliga och trygga uttrycket i blicken från en golden retriever är rasens adelsmärke. Hunden ska utstråla vänlighet och tillit även i sitt uppträdande.

Till vänster tre hanar och till höger tre tikar som alla är välbalanserade och utan överdrifter.

UPPFÖRANDE/KARAKTÄR

Golden retriever är följsam och intelligent med en medfödd arbetsförmåga. Rasen skall vara vänlig, tillitsfull och ha självförtroende.

KOMMENTAR:

Även om egenskaper som intelligent och medfödd arbetsförmåga inte går att bedöma på en utställning så kan hunden visa att den är följsam, vänlig, tillitsfull och har självförtroende.

Det ska vara en självklarhet för en golden att uppträda frimodigt, att vänligt ta kontakt och att uppskatta beröringen av en främmande människa. En golden ska visa att den trivs i ringen och är trygg ihop med andra hundar. Den ska villigt och glatt följa sin handler runt i ringen.

Hundar som är veka och ber om ursäkt för sin närvaro i ringen ska inte tilldelas höga kvalitetspriser även om exteriören är korrekt. Detsamma gäller hundar som är högvarvade och stressade. För att premieras högt ska en golden vara vänlig, tillitsfull och ha självförtroende.

Hanhund med självklar utstrålning och som trivs i ringen.

Visst kan det vara förståeligt att unga hundar inte alltid uppträder med självklarhet i ringen. Då bör de få ta dagen som en övning, inte ursäktas för sin ålder och ändå få ett högt kvalitetspris.

Två tikar som visar rasens karaktär; följsamhet, tillit och trygghet.

HUVUD

HUVUD

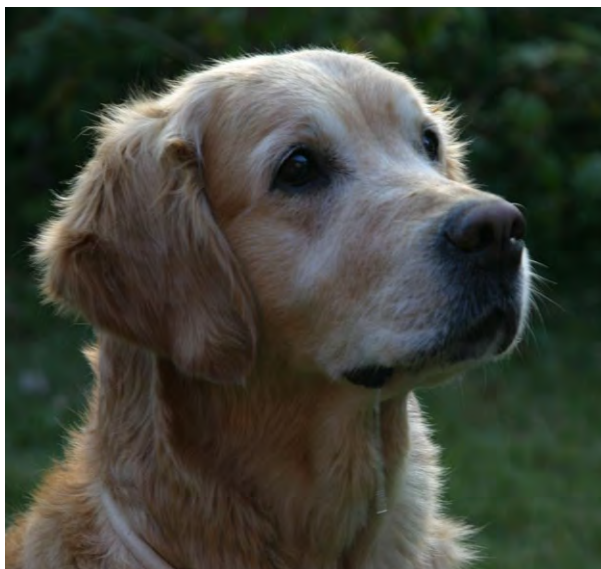
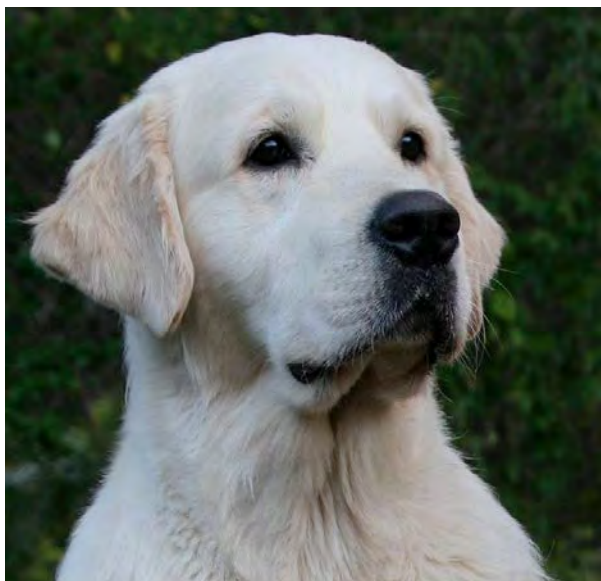
Huvudet skall vara proportionerligt, välmejslat och väl ansatt i halsen.

KOMMENTAR:

Standarden är mycket öppen avseende detaljer på huvudet och därav förekommer inom standardens ramar en stor variation beträffande huvudformer.

Viktigast är det vänliga uttrycket och bland de detaljer som påverkar uttrycket är ögonens färg, form och placering samt öronens ansättning.

Det är av stor vikt att huvudets grovlek harmonierar med resten av hunden samt att det finns en tydlig könsprägel i huvud och uttryck.

Proportionerliga huvuden, välmejslade och alla med vänliga uttryck.

SKALLPARTI

SKALLE

Skallen skall vara bred men inte grov.

KOMMENTAR:

Standarden anger ett proportionerligt och välmejslat huvud med en bred skalle och ett kraftfullt, brett och djupt nosparti samt ett väl markerat stop.

Nospartiet bör vara lika långt som skallen som i sin tur bör vara ungefär dubbelt så bred som nospartiet. Parallella plan mellan nosrygg och skalle bör eftersträvas och hjässan ska vara lätt rundad, inte plan eller kullrig. Det starka käkpartiet är viktigt mot bakgrund av att det gäller en apportrande fågelhund.

STOP

Stopet skall vara väl markerat.

ANSIKTE

NOSTRYFFEL

Nostryffeln skall helst vara svart.

KOMMENTAR:

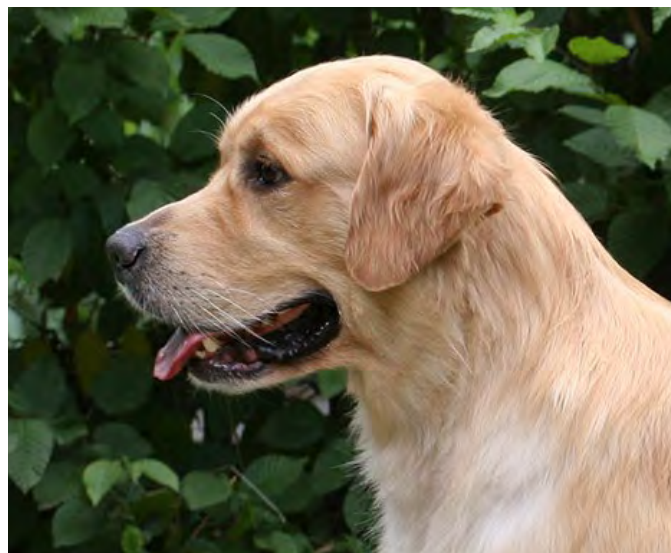
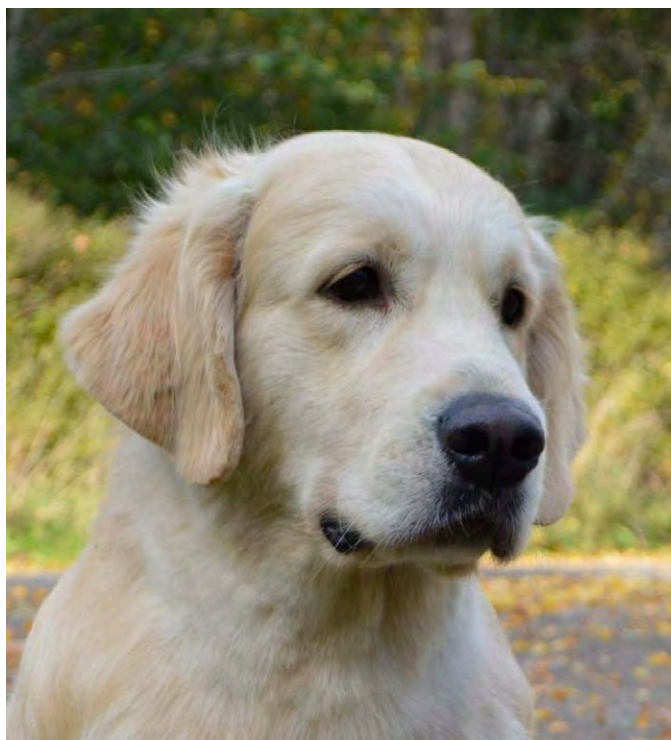
Att hundar inte har helt svarta nosar är vanligt, framförallt på vintern, och betraktas inte som ett problem.

NOSPARTI

Nospartiet skall vara kraftfullt, brett och djupt. Avståndet mellan nosspetsen och stopet skall vara ungefär detsamma som mellan stopet och nackknölen.

KOMMENTAR:

En mindre ridge mellan ögonen eller utmed nosen anses som ett obetydligt fel så länge det inte stör det vänliga uttrycket.

Rastypiska hanhundar i olika åldrar.

KÄKAR/TÄNDER

Käkarna skall vara starka med ett perfekt, regelbundet och komplett saxbett.

KOMMENTAR:

De allmänna riktlinjerna för tänder och bett som finns för flertalet raser gäller även golden retriever. Bettfel utgör inget problem för rasen. Två droppade incisiver kan förekomma på äldre hundar och betraktas inte som ett större fel. Tandbortfall och för många tänder ses inte heller som ett större fel.

ÖGON

Ögonen skall vara mörkt bruna och sitta väl isär. Ögonkanterna skall vara mörka.

KOMMENTAR:

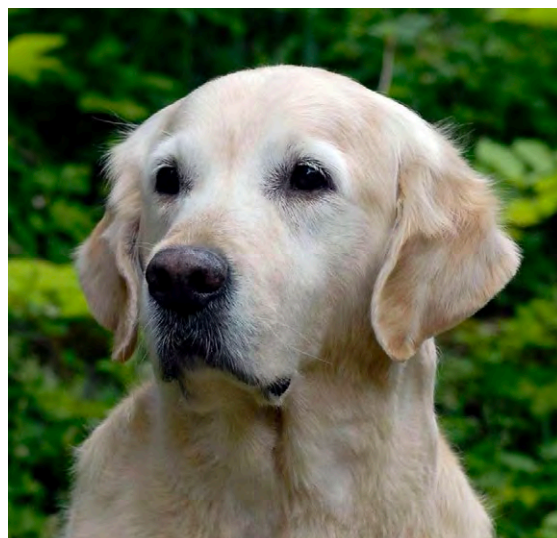
Ögonens placering, form och färg ska alltid förstärka det vänliga och tillitsfulla uttrycket hos en golden. Tätt sittande eller utstående ögon kan störa uttrycket, liksom alltför runda eller alltför små ögon. Ögonen ska vara mörkt bruna, inte ljusa eller alltför mörka (svarta).

ÖRON

Öronen skall vara medelstora och ansatta ungefär i jämnhöjd med ögonen.

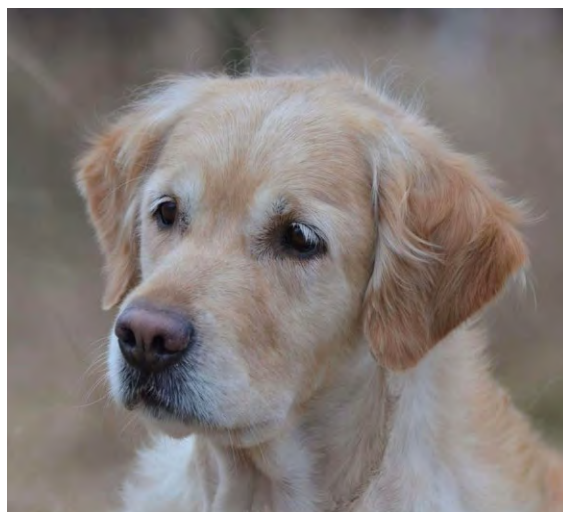
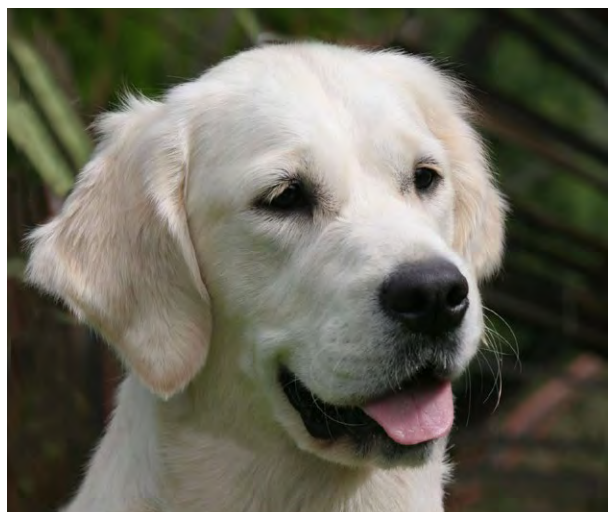
KOMMENTAR:

Öronen ska inte bäras för högt eller för lågt och inte heller vara för tunga eller för stora.

”It is impossible to illustrate one single head that would appeal equally to everyone”

Citat ur The Breed Standard Illustrated

Rastypiska tikar i olika åldrar.

HALS

Halsen skall vara torr, muskulös och av god längd.

KOMMENTAR:

Halsen bidrar väsentligt till att ge hunden ett balanserat intryck. Den ska vara väl ansatt i skulderpartiet för att få en flytande övergång i

rygglinjen vilket ger hunden en naturlig resning. Den bör också ha tillräcklig, men inte överdriven längd, med tanke på hundens arbete som apportör.

Att halsen ska vara torr innebär att löst halsskinn inte är önskvärt. En golden retriever ska heller inte ha hjorthals eller skorstenshals.

Hanhund med väl lagd skuldra, resning och utmärkt halsansättning.

Tik med välvinklat skulderparti, torr hals som övergår i en utmärkt överlinje.

Hanhund som illustrerar en mjuk övergång av halsen i överlinjen. Notera överlinjen från nacke till svans.

KROPP

Kroppen skall vara välbalanserad.

KOMMENTAR:

Kroppens längd ska huvudsakligen bestå av bröstkorgen. De korrekta proportionerna gällande kroppens längd sedd uppiifrån, dvs från första bröstkotan till sista ländkotan, är två tredjedelar bröstkorg och en tredjedel ländparti.

ÖVERLINJE

Rygglinjen skall vara plan.

KOMMENTAR:

Rygglinjen ska vara stram, stark och horisontell både i stående och i rörelse.

Korset ska slutta svagt, vilket medverkar till en kraftbesparande och snabb galopp. Det ska övergå nästan omärkligt i svansen för att medge ett rejält påskjut och fria flytande rörelser i trav.

För korta och för branta kors förekommer och är inte önskvärt då det påverkar svansansättning och rörelser negativt.

LÄNDPARTI

Ländpartiet skall vara kort, starkt och muskulöst.

KOMMENTAR:

Länden bidrar till hundens balanserade intryck. Balansen störs av ett alltför långt eller smalt ländparti.

En golden är en kompakt hund, två tredjedelar bröstkorg och en tredjedel ländparti, med en stram, stark och horisontell överlinje.

BRÖSTKORG

Bröstkorgen skall vara djup med långa och väl välvda revben.

KOMMENTAR:

En korrekt form på bröstkorgen är viktig sedd såväl från sidan som ovanifrån. Den skiljer sig från en bröstkorg på en labrador- eller flatcoated retriever främst gällande volym. Labradorens bröstkorg beskrivs som tunnformad och på en flatcoated retriever ska de främre revbenen vara tämligen flata.

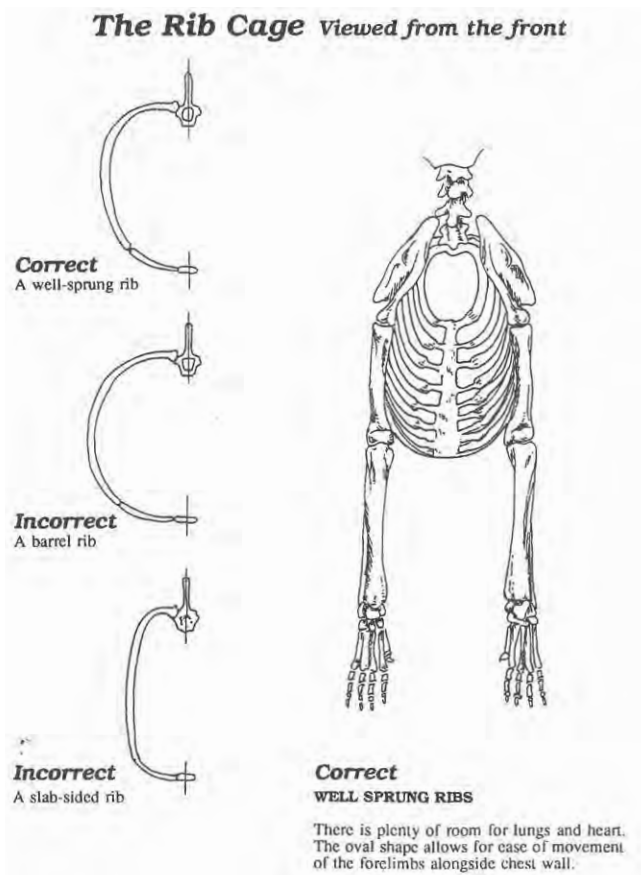
Den främre delen av bröstkorgen ska vara djup, ner till armbågen. Den ska ha tillräckligt med volym för att ge bra stöd för armbågarna, men inte vara så rund att bröstkorgens form stör frambenens pendling i trav.

Den ska heller inte vara för flat. Längre bak ska bröstkorgen bli mer välvd och ha sin största volym ungefär vid det tionde revbenet.

Ett väl utvecklat förbröst bidrar till att hänga upp framstället på rätt sätt mot bröstkorgen och ger fria frambensrörelser. Det är viktigt att bröstbenet är långt som skydd för de inre organen.

En hund i full päls och med en väl välvd bröstkorg kan felaktigt ge intryck av att vara i högt hull. Men man ska heller inte luras av att en enorm päls kan dölja en flat bröstkorg.

Unga hundar har sällan en färdigutvecklad bröstkorg; en hane kan behöva bli 4-5 år, medan många tikar mognar något tidigare.

Bröstkorgen ska ha tillräcklig djup och volym för att ge stöd åt armbågarna som ska ligga tätt intill bröstkorgen. Frambenen ska vara raka.

SVANS

Svensen skall vara ansatt och buren i jämnhöjd med rygglinjen. Den skall nå till hasen och får inte vara böjd vid spetsen.

KOMMENTAR:

Standarden anger att svansen ska bäras i nivå med rygglinjen. Både en alltför hög svansförling eller en nedhängande svans stör helhetsintrycket. Ett kännetecken för rasen är att en golden ofta använder svansen väl i rörelse.

Hund som rör sig med ett långt, ledigt och samtidigt kraftfullt steg. Han har en stram överlinje och svansen bärs i nivå med rygglinjen.

EXTREMITETER

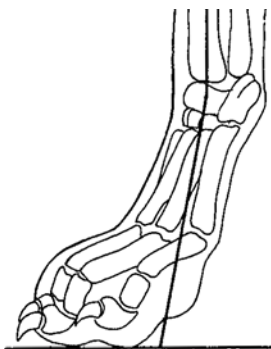
FRAMSTÄLL

HELHET

Frambenen skall vara raka med god benstomme.

KOMMENTAR:

Standarden är tydlig med att frambenen ska vara raka. Mellanhändernas konstruktion är av största vikt. Såväl en vek/övervinklad mellanhand som en alltför rakställd, tappar sin viktiga funktion som stötdämpare i frampartiet.

Correct

Pastern with the correct slope, and with no suggestion of weakness. Effective for shock absorbancy.

Raka framben med normalt vinklad mellanhand och runda samt väl slutna tassar.

Lika lång överarm som skulderblad och frambenen väl underställda kroppen.

Tik som visar en korrekt vinklad överarm och skuldra ger balans i fronten, den vällagda skuldran bidrar till den vackra övergången från hals till rygg.

ARMBÅGE

Armbågarna skall ligga tätt intill bröstkorgen.

KOMMENTAR:

En välkonstruerad front är väsentligt för en arbetande hund och standarden är tydlig med vad som krävs. Överarmarna ska vara lika långa som skulderbladen och vinklade så att frambenen är placerade väl underställda kroppen.

Ett allvarligt fel som påverkar hundens funktion är otillräckligt vinklat framställ. Avvikelsen kan antingen sitta i skuldrans eller överarmens vinkling eller i dessa bendelars längdförhållanden till varandra. Det kan även bero på att hela framstället sitter för långt fram på kroppen, så kallat framskjutet skulderparti.

FRAMTASSAR

Framtassarna skall vara runda och kattlika.

KOMMENTAR:

Korrekta tassar är viktigt sett till rasens funktion. De ska vara runda och slutna med väl välvda tår. Trampdynorna ska vara tjocka och starka.

Tassarna ska vara slutna med väl välvda tår och stötdämpande trampdynor.

Välbalanserad hanhund med korrekt front med raka frambenen väl placerade under kroppen, välformade tassar.

BAKSTÄLL

HELHET

Bakbenen skall vara starka och muskulösa.

KNÄLED

Knälederna skall vara väl vinklade.

UNDERBEN

Underbenen skall vara kraftiga.

HAS/HASLED

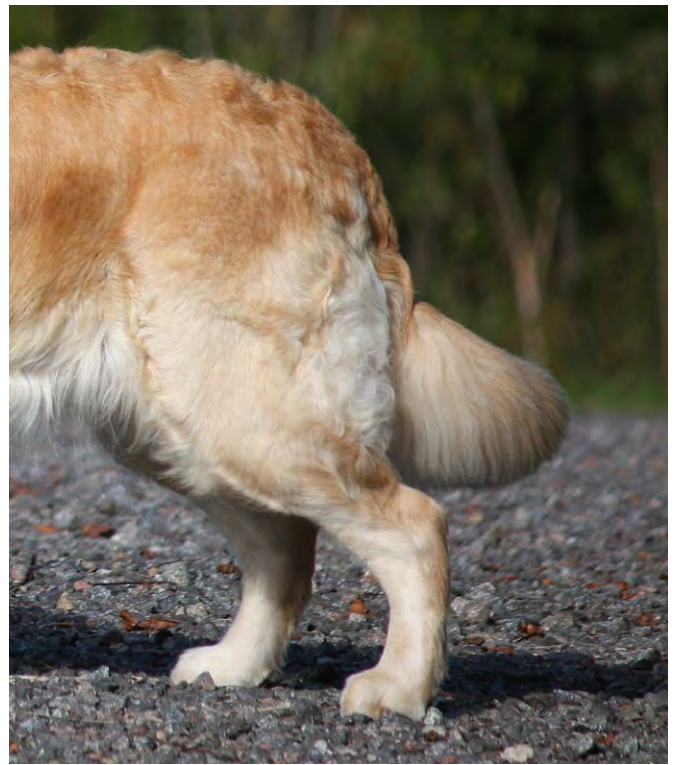
Hasorna skall vara lågt ansatta. De skall vara rakt ställda sedda bakifrån, varken inåt- eller utåtvridna. Kohasighet är absolut inte önskvärt.

BAKTASSAR

Baktassarna skall vara runda och kattlika.

KOMMENTAR:

Bakstället ska harmoniera med framstället vad gäller vinkling för att få balans och stabilitet. Knäleden ska vara välvinklad så att det medger ett väl rundat och väl musklat lår. Bakbenen ska vara naturligt placerade under kroppen.

Stabilitet är ett viktigt kriterium för bakstället. Övervinklade hundar med oproportionerligt långt underben i förhållande till lårbenet är inte önskvärt då bakstället tappar mycket av sin styrka. Kohasighet nämns särskilt i standarden som absolut inte önskvärt.

Bakbenen ska vara starka och muskulösa med väl rundat lår och låg has.

Hasorna ska vara lågt ansatta och rakt ställda bakifrån, varken inåt- eller utåtvridna.

Vinklar i framställ och bakställ ska harmoniera för att hunden ska få rätt balans och stabilitet både i stående och rörelse.

Correct and ideal front assembly

Showing the layback of the shoulder blade (scapula) - and its angle with the upper arm (humerus). The length of shoulderblade and upper arm should be more or less equal. This assembly allows for greatest length of reach in movement and with slightly sloping pasterns, greatest shock absorbency. With the point of support, the foot pads, directly beneath the scapula, this front is well balanced.

The angulation of the rear quarters should echo and balance the angulation of the fore quarters. The stifles should be well bent. Too much of an angle - over angulation - will weaken the structure. The hindquarters provide the power and drive. They should be well muscled.

RÖRELSER

Rörelserna skall vara kraftfulla med bra påskjut. De skall vara regelbundna och parallella fram och bak. Steget skall vara långt och fritt utan antydan till höga frambensrörelser.

KOMMENTAR:

Det flytande, långa, fria och kraftfulla steget med bra påskjut och utan antydan till höga frambensrörelser ger golden den balans som efterfrågas under helhetsintryck i standarden. Steget ska vara lika långt fram som bak.

Ett långt steg med svikt ska prioriteras och inte sammanblandas med ett snabbt och ivrigt steg utan kraft. Hunden ska röra sig utan minsta ansträngning. Det är naturligt för den att gå i ett spår när den visas i snabb takt.

En alltför tunn bröstorg eller alltför smalt bäcken kan resultera i trånga rörelser fram respektive bak. Ett korrekt steg från sidan ska prioriteras framför smärre avvikelser i rörelse fram och bak.

Rörelserna ska vara kraftfulla med bra påskjut. Steget ska vara långt och fritt. Notera att en golden med fördel använder svansen väl i rörelse och bärs i nivå med rygglinjen för en komplett helhet.

PÄLS

PÄLSSTRUKTUR

Pälsen skall vara slät eller vågig med rikligt behäng och med tät, vattenavvisande underull.

KOMMENTAR:

Standarden är tydlig med att hunden ska ha en vattenavstötande "dubbelpäls", dvs täckande överpäls av grövre kvalitet och en mjukare underull.

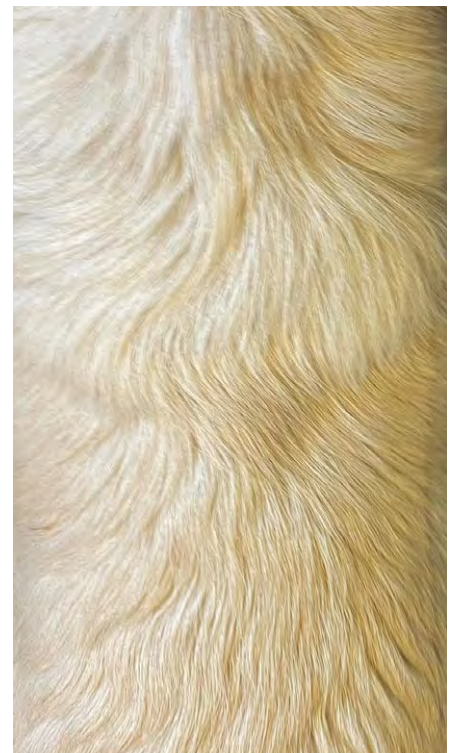
En fullpälsad hund med korrekt päls och väl välvd bröstkorg kan upplevas vara i högt hull. Både rak och vågig päls förekommer och är lika korrekta. Pälsen kan vara av varierande längd.

En korrekt päls gör att hunden bara blir blöt på ytan, då den kraftiga underullen håller huden torr.

Stryks täckhåren bakåt syns den vattenavvisande underullen.

Pälsen kan vara slät eller vågig, ljus eller mörk, alla lika önskvärda.

FÄRG

Alla nyanser av guld- och gräddfärg, dock inte röd eller mahognyfärgad. Endast på bröstet är några få vita hårstrån tillåtna.

KOMMENTAR:

Färgskalan medger ett brett spektrum; grädde kan vara mycket ljust och guld kan vara mycket mörkt. De olika färgvarianterna är likvärdiga och lika önskade. Felaktig färg förekommer så gott som aldrig.

Notera att vita tassar inte är tillåtet. Mindre svart fläck är inte diskvalificerande.

Bilden visar prov på färgskalan, från ljus till mörk, där alla ryms inom standarden. Den ljusaste golden ser gräddfärgad ut bredvid en samojed. Den mörkaste golden ser gyllene ut bredvid en irländsk setter.

STORLEK/VIKT

MANKHÖJD

Hanhund: 56 - 61 cm

Tik: 51 - 56 cm

KOMMENTAR:

Återigen kan betydelsen av hundens balanserade intryck framhållas. Alltför stor avvikelse i fråga om storlek förekommer sällan.

FEL

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete.

DISKVALIFICERANDE FEL

- Aggressiv eller extremt skygg
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter

NOTA BENE

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

TESTIKLAR

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Storlek upplevs inte som ett problem utan dagens hundar ryms oftast inom standardens ramar vad gäller mankhöjd. Dock är könsprägel viktigt, man ska tydligt se om det är en tik eller hane.

GOLDEN AV JAKTTYP

I hemlandet har rasen sedan lång tid tillbaka haft en avel på hundar helt inriktad på dess jaktliga egenskaper. För att hävda sig på field trials krävs extremt snabba, lyhörda och dirigerbara hundar. Detta har förändrat exteriören, vilket ofta resulterat i lättare byggda hundar med mindre benstomme.

Många jaktavlade hundar har direkta exteriöra brister som inte stämmer med rasstandarden. Huvudformen kan ha mindre tydlig könsprägel och ett mindre

markerat stop. Det är vanligt med högt ansatta öron och en ljusare ögonfärg. Ofta är benställning, bröstkorg och frontkonstruktion inte enligt standard och många har hög svansföring. Hos enskilda individer kan man se så många exteriöra brister att de inte längre kan betecknas som rastypiska. Samtidigt kan vi se golden retriever av jakttyp som ligger väl inom ramen för den relativt öppna rasbeskrivningen.

Fem hundar av jakttyp vars utseende väl ryms inom standardens ramar.

ESSENSEN AV GOLDEN RETRIEVER

Golden retriever har som de flesta brittiska raser en vid rasstandard som lämnar mycket åt betraktaren även om ramverket anges. Det gäller att värna om den traditionsenliga bredden i rasen.

Helhetsintrycket är av överordnad betydelse. En golden retriever ska var djup men inte lågbent, rektangulär men inte lång.

Lägg tid och fokus på att se hundarna i rörelse. För en jakthundsras är det önskvärt att hundar som har en sund byggnad och fria rörelser premieras. Det räcker inte med en läcker silhuett i stående. Flashig och elegant är ord som inte förekommer i rasstandard.

Standarden kan sammanfattas i fem punkter:

BALANS

Välbalanserad symmetrisk apportrande fågelhund utan överdrifter.

VÄNLIGT UTTRYCK

Det vänliga och trygga uttrycket i blicken är rasens adelsmärke.

SJÄLVFÖRTROENDE

Utstrålar vänlighet och tillit och uppträder frimodigt mot allt och alla.

FRIA KRAFTFULLA RÖRELSE

Lätta och fria rörelser utan synbar ansträngning och med bra påskjut.

PÄLS

Dubbel päls, som är slät eller vågig i alla nyanser av guld- och gräddfärg.

TRIMNING OCH PRESENTATION

Trimning för en golden retriever ska vara sparsam och handlar om balans. Slutresultatet ska alltid vara att man inte kan se att hunden uppenbart är trimmad. Inga vassa kanter och inga synliga klipp i pälsen. Välskött, snyggt och prydligt, men med en väldigt naturlig look. Trimningen ska aldrig vara överdriven utan används enbart för att framhäva hundens befintliga kvaliteter.

Pälsvården ska även den vara måttlig och vårda hundens pälskvalitet utan överdrifter.

Handling och presentation av en golden retriever i ringen görs med fördel med löst hängande koppel både i stående och i rörelse. En golden retriever som står och viftar på svansen utstrålar det som rasstandarden efterfrågar; en välbalanserad hund med självförtroende och ett vänligt uttryck.

Det traditionella sättet att visa en golden top-and-tail. Utan överdrifter eller överhandling.

En välbyggd balanserad hund ställer sig ofta i balans helt själv och utstrålar det rastypiska temperamentet med självförtroende och en viftande svans.

En golden visas mest fördelaktigt med löst hängande koppel och glatt viftande svans.

En golden som inte är trimmad får en ordentlig krage av päls på hals och skuldror. Hasor, tassar, byxor och svans ger ett något övervuxet intryck, men så länge hunden har en korrekt dubbel päls ska detta inte påverka kvalitetspriset. Dock kan det kommenteras i kritiken eller direkt till handlaren om hunden är ovårdad, alltför smutsig eller överdrivet trimmad.

Samma hund efter trimning och ett bad. Pälsen har samma kvalitet, men hunden kommer mer till sin rätt och hundens kvaliteter accentueras. Hunden är måttligt trimmad på hals, skuldror, öron, tassar, hasor, byxor och svans. Mer än så behöver en golden inte trimmas.

GOLDEN RETRIEVER

- HISTORISK BAKGRUND

av Kjell Svensson

URSPRUNG

Som framgår av rasstandarden kommer Golden retriever från gränstrakterna mellan England och Skottland och dess ursprung kan dateras till senare delen av 1800-talet. Vid den tiden hade nya typer av gevär slagit igenom som förändrade sättet att jaga betydligt.

I Valerie Foss bok "Golden Retriever Today" skriver hon om ett gods i Norfolk där det 1821 sköts 39 fåglar. Sextio år senare sköts 5363. Detta sagt för att åskådliggöra den utveckling av jakten som skedde på de stora godsen i Storbritannien. Det medförde naturligtvis även stora förändringar gällande vilka krav man ställde på sina jakthundar. Efterfrågan på goda apportörer ökade markant. Stora fågeljakter var högsta mode under senare del av 1800-talet och att ha en egen stam av goda apportörer gav mycket hög status.

Rasens grundare var Sir Dudley Coutts Marjoribanks, sedermera the first Lord Tweedmouth. Han ägde godset Guisachan i Skottland. Den första gula retrievern på Guisachan, kallad Nous, var från en kull med svarta Wavy coated retrievers som Lord Tweedmouth 1865 köpte av en skomakare i Brighton. Wavy coated retrievers var föregångare till rasen Flatcoated retriever. Nous parades 1868 med en Tweed water spaniel kallad Belle.

Det finns inga säkra uppgifter på hur en Tweed water spaniel såg ut. Det mest troliga är att det var stora spaniels som användes för vildfågeljakt i kustområdena vid gränsen mellan England och Skottland.

Nous, född 1864, med gamekeeper.

Mrs Charlesworth.

Culham Brass, född 1904.

De var leverfärgade eller gula. I denna första kull föddes fyra gula valpar Crocus, Cowslip, Primrose och Ada. Cowslip och Primrose behölls på Guisachan för vidare avel.

Lord Tweedmouth förde en noggrann stambok över sin kennel. Därför vet vi idag exakt vad han gjorde i sin avel mellan åren 1868 till 1890 då boken slutar. Under den perioden linjeavlade Lord Tweedmouth mycket målmedvetet för att befästa egenskaperna hos sina gula retrievers.

Förutom de två gula tikarna från den första kullen användes Tweed water spaniel, Labrador, Röd setter och Wavy coated retriever. Den sista kullen gula retrievers i Lord Tweedmouths stambok är födda 1889 och bestod av två tikar; Prim och Rose. Efter dessa två tikar går aveln in i en period som vi inte vet så mycket om, då det inte fördes någon stambok.

1894 dog Lord Tweedmouth och hans son tog över godset Guisachan. Man vet att det fanns gula retrievers på Guisachan fram till dess det såldes 1905.

Rasen registrerades som Flat or Wavy coated retrievers endast åtskillda av färg. De två första uppfödarna var Viscount Harcourt, kennel Culham och Mrs Charlesworth, kennel Noranby. Det var troligen Viscount Harcourt som myntade namnet Golden retriever. Bland hans tidiga hundar kan nämnas Culham Brass, född 1904 och Culham Copper, född 1908. Mrs Charlesworth, kennel Noranby, fick rasens första champion Nornaby Campfire, född 1912.

1913 godkändes rasen och fick namnet Retrievers (golden or yellow) och rasstandarden skrevs. Några mindre förändringar har gjorts genom åren, bland annat att tillägget yellow togs bort i rasnamnet som då blev golden retriever. På 1930-talet infördes angivelser om storlek i rasstandarden och gräddfärgen godkändes. Sedan dess anges önskvärd färg på en golden som "any shade of gold or cream, but neither red nor mahogany".

GBCh Michael of Moreton, född 1925.

Ch Noranby Campfire.

Tack till alla som bidragit med bilder och illustrationer och lämnat medgivande om publicering av dessa.

Wendy Andrews
Tina Angrell
Jan Bendl
Marlene Birkebaek
Guillaume Boccadoro
Billy Brewer
Katrina Bäckström
Vagn Gejl Donskov
Ann Ekberg
Maria Fosdike
Carol Gilbert
Paloma Gusso
Mike Hamilton
Sarah Helary

Paula Hill
Jaana Järveoja
Merika Kallio
Annelie Karlsson
Heidi Karves
Lynn Kipps
Dragoljub Koleski
Jan Lendl
Maria Länn Lundin
Ingrid Matchke
Hanna Nilsson
Serena Noferi
Linsey Op Den Dries
Johanna Parment

Mille Selander
Karin Sköld
Fred Smink
Petra Tischer
Per Undén
Lena Widebeck
Torsten Widholm
Jaroslav Wojtecki
Emer Wright
Ulrika Zetterfeldt

Omslagsfoton: Mille Selander

www.goldenklubben.se

